

UNIVERSITATEA „BABEȘ BOLYAI” CLUJ-NAPOCA
FACULTATEA DE TEOLOGIE ORTODOXĂ
ȘCOALA DOCTORALĂ „ISIDOR TODORAN”

MEDALIOANE DE FAMILII PREOTEȘTI DIN
BUCOVINA-PARADIGME MĂRTURISITOARE,
CULTURAL-ARTISTICE ȘI PASTORALE

Rezumat

ÎNDRUMĂTOR:

PR. PROF. UNIV. DR. VASILE STANCIU

DOCTORAND:

PR. CĂTĂLIN NICHIFOREASA

CUPRINS

Argument și motivația alegerii temei

Importanța și actualitatea temei de cercetare

Obiectivele științifice asumate în cadrul cercetării

Stadiul actual al cercetării și limitele ei

Metodologia cercetării

CAPITOLUL 1 PREOTUL- PĂSTORUL SUFLETESC AL FAMILIEI ȘI LIANTUL SPIRITUAL AL COMUNITĂȚII

1.1 Familia- nucleul comunității creștine

1.2 Provocările familiei creștine în societatea contemporană

1.3 Misiunea preotului într-o societate postmodernă

1.4 Preotul-slujitor misionar sau funcționar?

1.5 Preotul- „vector” de comuniune al comunității parohiale

1.6 Soția preotului- arhietip matern al comunității parohiale

CAPITOLUL 2 FACULTATEA DE TEOLOGIE ORTODOXĂ DIN CERNĂUȚI- CENTRU DE EXCELENȚĂ TEOLOGICĂ ȘI CULTURALĂ ÎN SPAȚIUL ROMÂNESC

2.1 Elemente de istoriografie

2.2 Elita profesorilor Facultății de Teologie din Cernăuți: succinte medalioane bio-bibliografice

2.3 Biblioteca Facultății de Teologie din Cernăuți

2.4 „Academia Ortodoxă”- societatea studenților Facultății de Teologie din Cernăuți

CAPITOLUL 3 MEDALIOANE DE PREOȚI DIN BUCOVINA

3.1 Preotul și familia sa –factori de referință în misiunea Bisericii

3.1.1 Copiii preotului-între răzvrătire și evlavie

3.1.2 Stigmatizarea familiei preotului în contextual noilor tipuri de familie

3.1.3 Familia preotului și familia parohială

3.1.4 Noi paradigme ale familiei în societatea postmodernă

3.2 Medalioane de familii preoțești din Bucovina

3.2.1 Preotul Ioan Iordăchescu

3.2.1.1 Urmărirea de către Securitate

3.2.1.2 Activitatea pastoral –misionară

3.2.1.3 Activitatea liturgică, culturală și muzicală în Biserica „Sfântul Ilie” Fălticeni

3.2.2 Preotul Constantin Malanca

3.2.2.1 Activitatea pastoral-misionară și culturală

3.2.2.2 Activitatea catehetică și predica

3.2.2.3 Ritualul înmormântării în Bucovina: elemente tradiționale locale de etnografie

3.2.3 Preotul Ilie Anisescu

3.2.3.1 Urmărirea de către Securitate

3.2.3.2 Activitatea pastoral-misionară

3.2.3.3 Activitatea liturgică, muzicală și consilierea duhovnicească

3.2.4 Preotul Constantin Geanopol

3.2.4.1 Activitatea pastorală, catehetică și misionară

3.2.4.2 Urmărirea de către Securitate

3.2.4.3 Sfânta Taină a Spovedaniei ca mijloc de pastorație

3.2.5 Preotul Leonida Gavrilescu

3.2.5.1 Urmărirea de către Securitate

3.2.5.2 Activitatea pastoral-misionară

3.2.5.3 Activitatea culturală

3.2.6 Preotul Gheorghe Baltag

3.2.6.1 Urmărirea de către Securitate

3.2.6.2 Activitatea culturală

3.2.7 Preotul Radu Dăscălescu

3.2.7.1 Activitatea pastoral-misionară

3.2.7.2 Urmărirea de către Securitate

3.2.7.3 Sfânta Liturghie și vizitele pastorale ca mijloace de pastorație pentru părintele Radu Dăscălescu

CAPITOLUL 4 PRIORITĂȚILE ACTIVITĂȚII PASTORALE A PREOTULUI

4.1 Unitatea credincioșilor- realizarea comuniunii parohiale

4.2 Lupta împotriva imoralității din familie și împotriva familiei

4.3 Păstrarea sfințeniei familiale

4.3.1 Pastorația în familie și prin familia preotului

4.3.2 Pastorația pentru familie

4.4 Pastorația tinerilor

CONCLUZII

ANEXE

BIBLIOGRAFIE

Cuvinte cheie: familie preotească, mărturisire, comunitate parohială, Bucovina

Teza de doctorat „Medalioane de familii preotești din Bucovina-paradigme mărturisitoare, cultural-artistice și pastorale” este motivată de importanța deosebită a familiei preotului în misiunea sa din comunitatea parohială încredințată spre păstorire. Familia preotului este pentru membrii unei comunități parohiale un model, mai ales în contextul social contemporan ce este marcat tot mai mult de secularizare, criza valorilor morale și redefinirea rolurilor tradiționale.

Se dorește, pe cât este posibil, posibilitatea de a oferi o perspectivă echilibrată asupra familiei preotului, mai ales că de cele mai multe ori acest subiect aduce așteptări nerealiste sau critici din partea societății în general și a comunității parohiale în mod particular.

Teza abordează aspecte practice și actuale ale vieții pastorale în care familia preotului are un rol esențial prin activitățile catehetice, filantropice, misionare și culturale. Implicarea familiei preotului- coordonată fie de preot, fie de soția acestuia- arată dedicarea și implicarea în acordarea unui model demn de remarcat atât pentru tinerii debusolați, cât și pentru adulții comunității .

Familia ocupă un rol central în viața Bisericii, precum și în societate, iar familia preotului are responsabilitatea majoră de a promova și consolida valorile creștine, mai ales că relativismul moral, criza identității și pierderea valorilor asaltează tot mai agresiv.

Familia preotului a fost și trebuie să continue să fie un simbol al unității, al credinței și al sfințeniei pentru societatea secularizată, care contestă modelul tradițional. Oferirea concretă a unui model pentru comunitatea parohială este esențial pentru unitatea acesteia și pentru o viață duhovnicească sănătoasă. Astfel, păstorul și familia acestuia devin sprijin, model/modele viu/vii de iubire, credință, slujire în fața provocărilor agresive ale societății contemporane.

Lucrarea este structurată în patru capitole, dintre care primul abordează în mod general familia și mai ales familia preotului ca liant sufletesc și nu numai al comunității parohiale. Al doilea capitol abordează din punct de vedere istoric, cultural și teologic Facultatea de Teologie Ortodoxă din Cernăuți – locul unde s-au format majoritatea slujitorilor Bisericii care au activat în Bucovina, printre care și cei șapte preoți care au fost incluși în partea de cercetare. Capitolul al treilea prezintă viața mărturisitoare, precum și activitatea cultural-pastorală, liturgică și misionară a șapte preoți ce au slujit în orașul Fălticeni sau au avut legături cu comunitățile parohiale din urbea de pe Șomuz.

CAPITOLUL 1 PREOTUL- PĂSTORUL SUFLETESC AL FAMILIEI ȘI LIANTUL SPIRITUAL AL COMUNITĂȚII

Primul capitol „Preotul- păstorul sufletesc al familiei și liantul spiritual al comunității” prezintă rolul preotului în încheierea comunității credincioșilor păstoriți prin exemplul familiei

sale și este structurat în șase subcapitole. Primul subcapitol „Familia- nucleul comunității creștine” prezintă familia ca nucleu al oricărei comunități creștine. Familia este nucleul comunității creștine, fiind model de unitate pentru cei din parohie, prin trăirea în armonie, iubire și respect reciproc. Familia tradițională sau familia creștină nu este o realitate izolată- așa cum se dorește și se prezintă în mod tendențios- ci un element constitutiv al comunității, iar funcționarea bună a acesteia influențează în mod direct sănătatea comunității parohiale.

Familia este un loc al jertfei și al slujirii reciproce, ceea ce întărește unitatea ei și face ca să devină modelul vrednic de urmat de ceilalți membrii ai comunității. Participarea familiei la viața parohială reprezintă un aspect esențial al trăirii creștine, având un impact profund atât asupra membrilor familiei, cât și asupra comunității din care aceștia fac parte. Astfel, familia se integrează în comunitatea Bisericii, stabilind legături duhovnicești cu alți credincioși.

Familia îndeplinește și rolul de factor de continuitate duhovnicească prin păstrarea și transmiterea învățăturii Bisericii, iar familia preotului în special trebuie să ocupe un loc central în viața comunității parohiale, fiind un exemplu al trăirii autentice al valorilor creștine. Viața și comportamentul familiei preotului au un impact profund asupra comunității, deoarece ea reflectă corect învățătura Bisericii în viața cotidiană.

Al doilea subcapitol ” Provocările familiei creștine în societatea contemporană”, prezintă provocările tot mai mari ce le întâmpină familia creștină într-o lume tot mai secularizată.

Secularizarea reprezintă una dintre cele mai mari provocări cu care se confruntă familia creștină în societatea contemporană, având un impact major asupra valorilor morale, spirituale și culturale care definesc viața de familie.

Primul și cel mai vizibil impact al secularizării asupra familiei creștine este diluarea valorilor morale și spirituale tradiționale, apoi tendința de marginalizarea a credinței și a practicii religioase în viața cotidiană a familiei. Familia este bazată pe iubire și comuniune, însă poate deveni vulnerabilă în fața celor care promovează agresiv egoismul, independența exagerată și lipsa responsabilității față de ceilalți. Viața religioasă activă prin participarea regulată la slujbele Bisericii și respectarea tradițiilor creștine era elemente ce întăreau legătura dintre membrii familiei și le ofereau o ancoră spirituală în fața dificultăților vieții.

O altă consecință a secularizării este redefinirea și desconsiderarea rolului familiei în cadrul comunității, mai ales că societatea contemporană promovează o educație lipsită de repere spirituale, în care succesul material și autonomia individuală sunt considerate obiective primordiale.

În fața acestor provocări, familia creștină trebuie să redescopere rolul central al credinței în viața sa și să reziste influențelor secularizante prin întoarcerea la valorile Evangheliei.

Subcapitolul „Misiunea preotului într-o societate postmodernă” arată chemarea profundă, dar și provocarea deosebită a preotului, având în vedere contextul cultural, social și spiritual al societății contemporane.

Provocările majore la care trebuie să răspundă preotul sunt: relativismul moral și criza valorilor, individualismul exagerat, tehnologia și influența asupra vieții duhovnicești a oamenilor și pastorația tinerilor.

Adaptarea misiunii preoțești la contextul postmodern reprezintă o necesitate imperioasă pentru Biserica Ortodoxă în fața transformărilor profunde și rapide pe care le traversează societatea contemporană.

Subcapitolul „Preotul-slujitor misionar sau funcționar?” încearcă să arate latura de misiune a preotului, care slujește fără un program de funcționar, ci permanent fiind în slujba credincioșilor.

Preotul, în calitate de slujitor misionar, își asumă misiunea sa ca pe o chemare duhovnicească și o lucrare vie în mijlocul oamenilor. El nu este un simplu intermediar între credincioși și Dumnezeu, ci un părinte duhovnicesc, un îndrumător și un model de viață creștină.

În contrast, preotul văzut ca funcționar este cel care abordează slujirea sa într-un mod formal, lipsit de profunzime spirituală. Birocratizarea slujirii transformă preotul într-un executant al unor obligații administrative, unde activitățile pastorale sunt tratate ca simple îndatoriri formale. În loc să fie un părinte duhovnicesc, preotul riscă să devină un administrator al unor acte sau ritualuri, îndeplinite mecanic și fără implicare personală.

Subcapitolul „Preotul- „vector” de comuniune al comunității parohiale” încearcă să arate rolul de „vector” al comunității pe care îl are un preot.

Preotul, în calitate de slujitor al lui Dumnezeu și păstor al comunității parohiale, joacă un rol fundamental în unificarea credincioșilor și în consolidarea comuniunii dintre membrii Bisericii. Într-o lume tot mai fragmentată, marcată de individualism, tensiuni sociale și lipsă de solidaritate, preotul devine un „vector” de comuniune, aducând unitate și armonie prin intermediul slujirii sale liturgice, pastorale și sociale.

Preotul devine „vector” al comuniunii parohiale atunci când face din comunitatea parohială o familie duhovnicească adunând credincioșii în jurul valorilor evanghelice, care constituie fundamentul învățăturii și al practicii creștine.

Subcapitolul „Soția preotului- arhetip matern al comunității parohiale” abordează rolul preotesei în activitatea preotului, precum și în viața comunității parohiale.

Rolul preotesei în sprijinirea activităților pastorale este unul esențial și profund în viața comunității parohiale, chiar dacă acest rol este deseori discret și neoficial. Preoteasa, ca soție a preotului, are o misiune deosebită în susținerea lucrării acestuia, fiind un sprijin indispensabil atât în plan personal, cât și în cel comunitar. Ea devine, astfel, un adevărat arhetip matern,

contribuind la formarea și întărirea comunității prin implicarea activă în viața parohiei, oferind sprijin spiritual, moral și administrativ.

Preoteasa este un model de echilibru și virtuozitate, care îmbină responsabilitățile personale cu cele comunitare, oferind un exemplu viu de slujire autentică și dedicată.

CAPITOLUL 2 FACULTATEA DE TEOLOGIE ORTODOXĂ DIN CERNĂUȚI- CENTRU DE EXCELENȚĂ TEOLOGICĂ ȘI CULTURALĂ ÎN SPAȚIUL ROMÂNESC

Acest capitol tratează Academia Teologică Ortodoxă din Cernăuți- locul unde s-au format vrednici slujitori ai Bisericii din lumea ortodoxă europeană, inclusiv cei șapte preoți ce au fost incluși în partea de cercetare a lucrării.

Capitolul este împărțit în patru subcapitole, ce abordează elemente de istoriografie, profesori de seamă ai instituției, biblioteca și „Academia Ortodoxă”.

Subcapitolul „Elemente de istoriografie” abordează pe scurt școala teologică ortodoxă din Bucovina de la începuturile ei până la desființarea Facultății de Teologie Ortodoxă în 1948.

În Bucovina, învățământul teologic are rădăcini vechi. Încă din timpul lui Alexandru cel Bun a existat o Școală domnească unde slujitorii altarelor deprindeau scrisul și cititul. Apoi, sunt cunoscute școlile de la Putna, dintre care se remarcă cea condusă de Sfântul Iacob Putneanul.

După anexarea Bucovinei de către Imperiul Habsburgic demersurile pentru înființarea unei instituții teologice au fost începute de Mitropolitul Isaia Baloșescu, care reușește în 1827 să deschidă Institutul Teologic Ortodox care avea 50 de locuri. Institutul Teologic devine facultate în 1875 odată cu înființarea Universității din Cernăuți.

După înființarea facultății teologice bucovinene, această instituție a cunoscut trei etape: prima de la 1875 până la 1918- când a avut loc Marea Unire; a doua din 1918 până în 1940 și a treia din 1940- când a fost nevoită să se refugieze de două ori la Suceava până la desființarea ei din 1948.

Subcapitolul „ Elita profesorilor Facultății de Teologie din Cernăuți-succinte medalioane bio-bliografice” prezintă câteva figuri marcante ale profesorilor ce au activat la această instituție de prestigiu din Bucovina. Dintre aceste figuri marcante amintesc profesorii de muzică: Isidor vorobchievici, Mihai Ursuleac, Iancu Ursuleac și Ștefan Nosievici; dar și profesori marcanți din toate cele trei perioade ale facultății: Isidor Cavaler de Onciul- Studiul Vechiului Testament; Vasile Tarnavschi-Liturgică; Vasile Găină-Dogmatică; Mitropolitul Vladimir de Repta- muzică, psihologie; Alexiu Comoroșanu- Dogmatică; Orest Bucevschi- Dogmatică și Sectologie; Simion Reli- Istorie Bisericească; Romulus Căndea –Istorie etc. .

Subcapitolul „Biblioteca Facultății de Teologie din Cernăuți” urmărește baza academică folosită la această instituție teologică ce și-a câștigat prestigiul în decursul anilor, încât a fost căutată de tineri din țările balcanice și din Imperiul Habsburgic.

Biblioteca era foarte serioasă pentru că era baza materială solidă care să-i ajute la formarea instructiv-educativă a studenților. Deși la început nu a existat un fond de bibliotecă, profesorii s-au îngrijit ca Facultatea de Teologie Ortodoxă din Cernăuți să dobândească exemplare rare din literatura de specialitate. Astfel, s-a ajuns în 1939 la 30000 de volume.

Dintre cei care au donat cărți către Biblioteca facultății de teologie Ortodoxă din Cernăuți au fost: fondatorul Constantin Popovici, Episcopul Isaia Băloșescu, arhimandritul Filaret Bendeveschi, mitropoliții Cernăuților, familia boierului Hurmuzachi, episcopul Gherasim Safirin al Râmnicului și alții.

Subcapitolul „Academia Ortodoxă” tratează societățile culturale studențești din Cernăuți, care aveau scopul de a răspunde nevoilor culturale, literare, misionare ale celor care urmau cursurile Facultății de Teologie.

Prima societate culturală studențească a fost „Arboroasa”, înființată în 1875 odată cu Facultatea de Teologie din Cernăuți, dar care a fost desființată în 1877, după ce membrii-care erau conduși de Ciprian Porumbescu- au redactat o telegramă manifest împotriva autorităților în contextul împlinirii a 100 de ani de la decapitarea Voievodului Grigore Ghica.

După 1877, până la înființarea în 1884 a „Academiei Ortodoxe”, studenții bucovineni au activat în alte societăți culturale, cum ar fi „Junimea”-1879 sau „Bucovina”-1880.

Mitropolitul Silvestru Morariu-Andrievici este cel care începe demersurile pentru formarea noii societăți culturale studențești, alături de profesorii Eusebie Popovici, Isidor Onciul și Isidor Vorobchievici la care s-au adăugat 10 studenți. „Academia Ortodoxă” a ființat până în 1943 și a avut în fruntea sa pe preotul Gheorghe Șandru (primul președinte), Ion Creangă, Valerian Șesan, Nicolae Cotos, Petru Rezuș și alții. Membrii activi ai societății au fost și preoții: Gheorghe baltag, Ilie Anisescu, Radu Dăscălescu.

CAPITOLUL 3 MEDALIOANE DE PREOȚI DIN BUCOVINA

Capitolul trei cuprinde câteva medalioane de preoți ce au studiat la Facultatea de Teologie din Cernăuți și care au activat la bisericile din Fălticeni, majoritatea pentru un timp mai îndelungat sau mai scurt la Biserica din cartierul Oprișeni al orașului de pe Șomuz.

Capitolul este împărțit în două subcapitole cu mai multe subdiviziuni. Primul subcapitol „Preotul și familia sa-factori de referință în misiunea Bisericii” tratează activitatea preotului și a familiei sale în misiunea încredințată de Biserică. Familia preotului joacă un rol esențial în susținerea și împlinirea slujirii pastorale, fiind un element fundamental în formarea și consolidarea misiunii acestuia în parohie. Așezată pe un fundament de iubire, devotament și comuniune, familia preotului devine, în primul rând, sprijinul emoțional și spiritual al preotului, asigurându-i stabilitatea necesară pentru îndeplinirea cu succes a îndatoririlor sale pastorale. Subcapitolul tratează și o problemă cu care se confruntă familia preotului, și anume copiii preotului între răzvrătire și evlavie. Copiii preotului sunt educați să urmeze învățăturile religioase

și să trăiască în conformitate cu principiile Bisericii, dar pe de altă parte, ei sunt expuși unei societăți care nu doar că nu le susține aceste valori, dar le și contestă, promovând în schimb libertatea individuală de alegere și relativismul în ceea ce privește moralitatea.

Un alt aspect tratat în acest subcapitol este familia parohială raportată la familia preotului. Relația de solidaritate între familia preotului și familia parohială este esențială pentru viața și dezvoltarea comunității creștine, având rădăcini adânci în învățăturile Bisericii și în tradițiile spirituale ale acesteia.

Subcapitolul al doilea cuprinde șapte medalioane de preoți care au slujit în orașul Fălticeni, iar majoritatea pentru un timp mai scurt sau mai îndelungat la Biserica „Sfinții Voievozi” din cartierul Oprișeni.

Primul medalion este dedicat părintelui Ioan Iordăchescu – originar din Oprișeni. Părintele Ioan s-a născut pe 13 august 1918, într-o familie numeroasă din suburbia Oprișeni a orașului Fălticeni. A urmat școala din cartierul Oprișeni al orașului natal, apoi cursurile seminarului Teologic din Galați și Facultatea de Teologie Ortodoxă din Cernăuți. S-a căsătorit cu fiica boierului Nicolae Lupașcu, Ortansa în 1947. Este hirotonit preot de către mitropolitul Irineu Mihălcescu în 4 mai 1947 pentru Parohia Poiana Mărului, Comuna Mălini. Din 1951, primește și parohia Văleni-Stânișoara, unde slujește cu devotament, tact pastoral-misionar și conturează două comunități parohiale frumoase. Se transferă în Fălticeni în anul 1982 la Parohia „Sfântul Ilie”, unde slujește până în 2011, când sănătatea nu-i mai permite să slujească.

Părintele Ioan Iordăchescu este urmărit de Securitate deoarece aera căsătorit cu fiica unui „boier”- mare proprietar de terenuri agricole și forestiere. Faptul că l-a găzduit pe socrul său în casa de la Văleni, a determinat ca vizitele celor de la Securitate să fie dese și atenția asupra activității părintelui să fie una constantă. Apoi faptul că în apropiere a început fenomenul de la Slătioara (stiliștii) a provocat de asemenea atenția Securității asupra tuturor preoților din zonă, inclusiv a părintelui Ioan.

Al doilea medalion este dedicat părintelui Constantin Malanca slujitor la Biserica din Băișești, iar după pensionare la Oprișeni. Originar din Păltinoasa, urmează școala primară în localitatea natală, apoi liceul la Câmpulung Moldovenesc și Facultatea de Teologie din Cernăuți. După ce se căsătorește cu Maria Iordăchescu (sora părintelui Ioan Iordăchescu) este hirotonit preot de mitropolitul Nectarie Cotlarciuc pentru satul Lalancea din zona Cernăuților. Războiul îl determină să se refugieze de două ori, iar după ocuparea definitivă a Bucovinei ajunge preot în Parohia Ioneasa-Ruși și mai apoi la Băișești. După pensionare (1987), se stabilește la Fălticeni, unde slujește la Biserica din Oprișeni și cea din Buciumeni alături de părintele Ilie Anisescu.

A lăsat câteva caiete de predici, mai ales cuvântări la înmormântare care arată preocuparea sa pentru predică și cateheză, dar și importanța momentului în viața comunității pe care a slujit-o.

Al treilea medalion este dedicat părintelui Ilie Anisescu – preot ce a rămas în conștiința celor din Oprișeni. S-a născut în comuna Petricani, județul Neamț, în familia cântărețului bisericesc Gheorghe Anisia. Urmează școala primară în satul natal, liceul la Târgu Neamț, Seminarul teologic la Dorohoi și facultatea de Teologie din Cernăuți.

Se căsătorește cu învățătoarea Maria Ciocan din Slătioara și este hirotonit preot pentru comuna Bobilești, județul Botoșani. Din 1931 slujește în satul natal al soției Slătioara, iar din 1935 la Oprișeni până la pensionare în 1973. Pentru că a fost mutat disciplinar și și-a dorit întoarcerea la Oprișeni i s-a sugerat să se înscrie în Mișcarea Legionară, iar acest aspect i-a adus urmărirea din partea Securității. A fost chiar și arestat pentru deținerea unor cărți interzise, cercetat pentru unele cuvinte rostite la predicile din duminici și sărbători, pentru încercarea de aducere la lumină a operei profesorului său preotul Dumitru Furtună și altele. A fost un iubitor de cultură, fiind culegător de folclor.

Al patrulea medalion este dedicat părintelui Constantin Geanopol- slujitor la Valea Glodului și Mihăieși, dar care a locuit pe strada Ion Creangă din Fălticeni, fiind legat de Parohia Oprișeni-unde își are mormântul.

Originar din Mitocul Dragomirnei, era fiul unui grec venit cu serviciul în zonă- Dumitru Geanopol- și al Elisabetei originară din Mitoc. Urmează școala primară la Mitoc, apoi 8 clase la Seminarul din Edineț și Seminarul Socola din Iași. Facultatea de Teologie Ortodoxă din Cernăuți a fost locul de afirmare culturală pentru părintele Geanopol. Mare iubitor de literatură (în special poezie), face parte din cercul „Iconar” și publică în mai multe reviste ale vremii.

Se căsătorește cu Eugenia Ionescu din Fălticeni și este hirotonit preot de către Arhiepiscopul Valeriu Moglan pentru Valea Glodului. Mai apoi slujește la Mihăiești și Rotopânești, fiind mai aproape de casa din Fălticeni. A fost un mare iubitor de cultură, însă Securitatea l-a urmărit pentru implicarea sa în Mișcarea legionară, pentru că asculta posturi de radio interzise și pentru că nu avea întotdeauna cuvinte de laudă la adresa regimului comunist.

Al cincilea medalion este dedicat părintelui Leonida Gavrilescu- cunoscut ca mărturisitor în temnițele comuniste.

Originar din Horodniceni, județul Baia, fiind unul din cei 13 copii ai lui Petru și Maria Gavrilescu. Urmează școala în localitatea natală, apoi Seminarul Teologic „Veniamin Costachi” din Iași și Facultatea de Teologie din Cernăuți. În 1931 se căsătorește cu Maria Popescu din Ilespezi și este hirotonit diacon pentru Biserica „Adormirea Maicii Domnului” din Târgu Neamț, apoi preot pentru satul Blăgești-suburbie a Pașacnilor. În 1941 se transferă pentru un an la Oprișeni, apoi până în 1952 la Biserica „Sfântul Ilie” din Fălticeni, iar din 1952 până la moartea sa în 1977 la Biserica „Adormirea Maicii Domnului” din Fălticeni.

Pentru că a fost membru al P.N.L a fost arestat și a făcut cinci ani de temniță la Colonia de Muncă Galeș.

A fost un preot apreciat pentru cultura sa teologică și nu numai. În casa sa a locuit pentru o vreme poetul Nicolae Labiș, dar poposeau și mulți dintre intelectualii orașului Fălticeni: Horia și Steliana Lovinescu, Aurel George Stino, Grigore Vasiliu Birlic și mulți alții. Poeziile sale au fost adunate prin grija P.S. Timotei Aioanei Prahoveanul într-un volum post-mortem.

Al șaselea medalion este dedicat preotului Gheorghe Baltag- protoiereul Fălticenilor într-o perioadă grea, de mărturisire în plin regim comunist.

Originar din Boroaia, urmează școala în localitatea natală, apoi Seminarul Teologic „Veniamin Costachi” din Iași și Facultatea de Teologie din Cernăuți. La Cernăuți leagă o frumoasă prietenie cu Sfântul Ioan Iacob.

Se căsătorește cu fiica preotului Mihai Grigoraș din Țolești în 1934, fiind hirotonit diacon în 1935 și slujind la Târgu Neamț. În toamna anului 1935 este hirotonit preot pentru satul Ciumulești (satul natal al P.S. Gherasim Cucoșel), apoi din 1939 la Țolești, din 1964 la Parohia Grădini-Fălticeni până în 1977. Din 1977 slujește până la pensionare la Parohia „Adormirea Maicii Domnului” Fălticeni.

A rămas în conștiința celor din Fălticeni prin proiectele edilitare ce le-a efectuat sau sprijinit: construirea unui sediu pentru Protoieria din Fălticeni; construirea de biserici la Țarna Mare, Fântâna Mare; renovarea unor biserici din temelie.

Pentru activitatea sa culturală și nu numai a fost urmărit de Securitate, mai ales că în scrierile sale din tinerețe nu a elogiat regimul comunist.

Al șaptelea medalion este dedicat părintelui Radu Dăscălescu- preotul copilăriei mele.

S-a născut în familia preotului Vasile Dăscălescu și a Artemiziei (sora părintelui Leonida Gavrilescu). A urmat școala în Botești-Horodniceni, Seminarul Teologic „Veniamin Costachi” din Iași și Seminarul Teologic „Sfântul Andrei” din Galați, apoi Facultatea de Teologie din Cernăuți.

S-a căsătorit cu Eva Dediu din Baia, fiind hirotonit diacon pentru Biserica „Sfântul Ilie” din Fălticeni, apoi preot pentru Parohia Bogata. Din 1946 până în 1992 slujește la Parohia „Ștefan cel Mare” din Baia.

Fiind membru P.N.L. fără funcții importante în partid a fost urmărit de Securitate. De asemenea, fiind rudă cu părintele Leonida Gavrilescu și consilierea duhovnicească acordată foștilor deținuți politici din Baia a atras atenția autorităților comuniste.

A rămas în conștiința celor pe care i-a păstorit timp de 45 de ani ca fiind cel care a căutat mereu pacea și înțelegerea între locuitorii din Baia, precum și ca cel care a botezat sute de copii (ca naș) și a luptat împotriva concubinajului.

CAPITOLUL 4 PRIORITĂȚILE ACTIVITĂȚII PASTORALE ALE PREOTULUI

Capitolul 4 este structurat în patru subcapitole și vizează activitatea pastorală a preotului. Preotul realizează unitatea parohială, fiind conducătorul spiritual și pilonul central care susține viața comunității parohiale.

Primul subcapitol „Unitatea credincioșilor- realizarea comuniunii parohiale” vizează activitatea preotului în realizarea unității comunității enoriașilor. Unitatea parohială nu se reduce doar la o formă externă de organizare, ci implică o comuniune profundă între credincioși, caracterizată prin participarea activă la viața bisericească, sprijin reciproc, respect și iubire creștină. În acest context, preotul este un element cheie, atât prin predica sa, cât și prin exemplul personal, în consolidarea legăturilor dintre membrii parohiei și în menținerea unei atmosfere de solidaritate și fraternitate.

Preotul joacă un rol crucial în consolidarea comuniunii parohiale, iar printr-o serie de metode practice, cum ar fi organizarea slujbelor liturgice, activităților educaționale, implicarea în activități sociale și filantropice, încurajarea dialogului și promovarea socializării, acesta poate întări legăturile dintre membrii comunității.

Al doilea subcapitol „ Lupta împotriva imoralității din familie și împotriva familiei” tratează un subiect sensibil pentru activitatea pastorală a unui preot. Imoralitatea reprezintă un pericol semnificativ pentru familia creștină, afectând atât structura sa, cât și valorile fundamentale pe care aceasta le promovează. În societatea contemporană imoralitatea se manifestă în diverse forme, de la lipsa respectului reciproc între soți, la infidelitate, violență domestică, droguri sau comportamente care contravin principiilor morale tradiționale.

Soluțiile pastorale pentru protejarea valorilor creștine într-o societate din ce în ce mai marcată de imoralitate sunt esențiale pentru menținerea integrității familiei. Preotul, ca păstor al comunității, joacă un rol vital în protejarea și promovarea acestor valori prin diferite mijloace pastorale, care se axează pe educație, consiliere, sprijin duhovnicesc și implicare activă în viața comunității.

Al treilea subcapitol „ Păstrarea sfințeniei familiei” tratează aspecte pastorale pe care le întâlnește preotul în activitatea sa.

Pentru păstrarea sfințeniei familiei, preotul apelează la exemplul propriei familii. De aceea, familia preotului ocupă un rol esențial în educația comunității parohiale, având o influență directă asupra formării duhovnicești și morale a credincioșilor. Prin exemplul său de iubire, unitate, smerenie și responsabilitate, familia preotului influențează pozitiv întreaga comunitate, contribuind la consolidarea unei parohii unite în credință și slujire. Modelul pastoral oferit de aceasta se răsfrânge asupra întregii parohii, având un impact semnificativ asupra formării spirituale, morale și sociale a tuturor membrilor comunității.

Al patrulea subcapitol „Pastorația tinerilor” tratează un aspect esențial în activitatea preotului. Pastorația tinerilor are un impact semnificativ asupra formării spirituale, morale și

sociale a noilor generații. Într-o perioadă marcată de schimbări rapide, de diversificarea surselor de influență și de provocările moderne, tinerii se confruntă cu un set unic de dificultăți și dileme care le modelează viața. În acest context, Biserica are o responsabilitate crucială în a-i ghida, sprijini și încuraja pe tineri să trăiască în conformitate cu principiile creștine, oferindu-le un cadru spiritual sănătos și un model de viață bazat pe învățăturile Evangheliei.

CONCLUZII

Familia preotului joacă un rol esențial în consolidarea activității pastorale și în exemplificarea valorilor creștine în viața comunității parohiale. Aceasta nu este doar un sprijin pentru preot, ci un model viu de trăire a credinței, care inspiră și încurajează familiile credincioșilor să adopte un mod de viață centrat pe valorile Evangheliei. Familia preotului devine astfel un simbol concret al unității și armoniei creștine, valori ce reprezintă fundamentul oricărei comunități sănătoase din punct de vedere spiritual și moral.

Familia și preotul sunt chemați să ofere un răspuns autentic și ferm în fața provocărilor contemporane. Prin exemplul vieții lor, prin slujirea pastorală și prin mărturisirea fără compromisuri a valorilor creștine, preotul și familia sa devin o lumină pentru comunitate. Într-o lume în continuă schimbare, Biserica trebuie să rămână un sprijin pentru familii, reafirmând rolul esențial al credinței, al rugăciunii și al valorilor evanghelice în viața fiecărui credincios.